

Підприємець Володимир Яковишин: “Стояти на місці не можна, час іде вперед, технології покращуються”

Село Рахни Лісові, що у Шаргородському районі Вінницької області, поетично іменують “яблучним краєм”: тут добре розвинуте садівництво. З усієї України до села приїздять купити яблук. Герой цієї оповіді обрав традиційну для цих місць справу.

Як почалася Ваша підприємницька діяльність?

Спочатку я возив яблука до Донецької та Луганської областей і продавав там.

Потім у 2002-му разом з батьком Василем Михайловичем та братом Михайлом вирішили розпочати власне виробництво. Спочатку мали п’ять гектарів саду, потім зрозуміли, що цього замало. Взяли землю в оренду. У людей були земельні паї з садом та полем. Ми брали сади, викорчувували старі дерева та садили нові. Щоб зберігати врожай, збудували фруктосховище місткістю тисячу тонн. Радимося, усе вирішуємо разом.

Маєте власний транспорт, щоб розвозити яблука?

Спочатку були свої машини та наймані, а зараз тільки винаймаємо. Вже маємо постійних партнерів для співпраці. Щоб збирати яблука також потрібні трактори і спорядження. Купуємо сучасну техніку, щоб полегшувати працю нашим працівникам.

Яблука рвуть вручну, поруч збирачів стоять маленькі вагончики, ми їх називаємо “тележками”. На них стоять контейнери. В одному вагончику вміщуються контейнери на три сотні кілограмів. Трактор везе п’ять таких вагончиків. За кожною

бригадою закріплений транспорт, який подає ці вагончики. Потім яблука відвозять до фруктосховища та вантажать у спеціальні камери. Там підтримується відповідна температура, яка дозволяє зберігати фрукти до квітня-березня, а іноді – до травня.

Які сорти яблунь вирощуєте?

Сорти диктує ринок. Раніше вирощували старі, зараз є багато нових. Ерлі Квін, Голден, Семеренка, Чемпіон, Хоней Кріс, Гала Маст, Гала Руж. Плануємо посадити яблуні сортів Ред Чіф, Гала Шніга, Гала Барон і інші, щоб вийти на ринки арабських країн. Надаємо перевагу карликовим яблуням. Саджанці купуємо у плодорозсадниках у Миколаєві, Маріуполі, у Вінницькій області частину за кордоном. Деревя добре приживаються у нашій місцевості. Різниця у врожаї велика: якщо зі старих великих дерев ми збирали тридцять тонн з гектару, то з карликових – шістдесят-сімдесят тонн яблук. Залежно від урожаю та кліматичних умов, за сезон, у середньому, збираємо сімсот тонн.

У які країни експортуєте яблука?

Спочатку планували продавати у Росію, але після 2014 року змушені шукати інші ринки. В минулому році продавали до Ірану, Іраку. Цьогоріч урожай менший, ціна яблук в Україні достатньо висока, тому за кордон не веземо. Люди вже знають нас і приїжджають самі: маємо постійних клієнтів.

Як наймаєте робітників?

Запрошуємо з нашого села, з сусідніх сіл. Для справи потрібно багато людей. Наші механізатори працюють з нами постійно, а на сезон приходять ті, котрі не виїжджають за кордон. Робота є протягом усього року. Зараз дерева очищуємо, обрізаємо, потім почнемо хімічну обробку.

Які маєте плани?

Стояти на місці не можна, час іде вперед, технології

покрощуються, тому завжди є що робити.

Запитання – Алла Шумило